

etern - a adj. Que no té principi ni fi, de durada infinita; per vol., que no té fi.
 Sols Déu és etern. El son etern,
 la vida eterna⁷ || Váhl o existent en tot temps, immutable. Les veritats eternes || Sense intermissió, perpetu. Les neus eternes.

eternal adj. Etern

eternalment adv. Eternament

eternament adv. Sense fi,

7 la mort

7
 1 hiperb. Un amor etern.
Una guerra eterna